

Tri drobne.

1. Dober gospodar.

Slavni francoski cesar Napoleon I. je na nekem svojem potovanju zašel v gozd. Ko tako tava sem in tja, naleti na samotnega drvarja, ki seka drva. Začuden, da sta delo in skrb za ljubi kruhek zanesla moža tako daleč v osrčje puste šume, ga ogovori in vpraša:

»Mož, trdo je vaše delo! Ali pa dobite zanj toliko, da lahko živite?«

»Po pravici rečeno,« pravi drvar. »Ne zaslužim več kakor najslabše plačani dninar, vendar shajava prav skromno z mojim zaslužkom oba z ženo. Še več, z njim odplačujeva velik dolg in nama vendar še toliko ostane, da si še nekaj prihraniva za stara leta.«

Napoleon, ki ni hotel nikdar čuti o nemogočem ter je to besedo črtal iz svojega slovarja, odkima to pot z glavo:

»Če bi to bilo res in če naučiš moje državljanke delati takšne čudeže, potem se moji državi ni bati revščine.«

»Kaj bi ne bilo res?« pravi drvar. »Poleg naju z ženo živijo od mojega zaslužka še moji starši, katerim sem mnogo mnogo dolžan. Hranim in vzgajam s tem še petero otrok, ki mi bodo povračali skrb in strošek, kadar bom star in v delu osivel.«

In slavni vladar je moral priznati tudi to pot, da je to — mogoče.

2. Navada.

Stari Grki so bili utrjen in hraber narod, a vendar jih je prevzelo, ko so videli ob Črnem morju divjaka Skita, ki je hodil v najhujši zimi na pol nag okoli. Vprašajo ga:

»Kako le moreš v tolikem mrazu prestajati skoraj popolnoma gol?«

On jim reče:

»Kako je to, da prenaša vaš odkriti obraz lahko tudi najhujšo zimo?«

»Navajen je na to,« mu pojasnijo Grki.

»Mislite si tedaj,« jim mirno razloži prirodni Skit, »da imam jaz po vsem telesu obraz.«

3. Kaj je več: pet ali eden?

Gotovo pet, porečete vsi; v tem se človek ne more zmotiti.

»Pet je več kot eden — to je gotovo resnica!« je odgovoril tudi neki atenski meščan na Sokratovo vprašanje.

»Včasih je res, vselej pa ni,« je zvil modri Sokrat ta odgovor in našel koj primero:

»V soseščini živita dva človeka. Prvi ima tri sto glav broječo čredo ovac in živi zlahka. Drugi je siromak in živi od mleka, ki mu ga daje vsak dan ovca edinka. V noči pride tat in odvede prvemu pet, drugemu pa eno ovco. Kateri je več izgubil?«

»Prav za prav siromak, ker prvi gotovo ni petih ovac tako težko vtrpel kakor drugi ene same,« je podvomil Atenec.

Slavni grški modrijan pa je zaključil:

»Nekateremu je pet, sto ali tisoč malo, nekateremu pa samo eden mnogo.«